

Põhikohtuasja pooled

Hageja: B. Martens

Kostja: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Resolutsioon

ELTL artikleid 20 ja 21 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja mis seovad väljaspool seda liikmesriiki toimuvateks kõrgkooliõpinguteks antava õppetoetuse säilimise tingimusega, et niisugust toetust taotlev üliõpilane peab nende õpingute alustamisele eelnenud kuuest aastast olema vähemalt kolm elanud selles liikmesriigis.

(¹) ELT C 274, 21.9.2013.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. veebruari 2015. aasta otsus (Bayerisches Verwaltungsgericht München'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Andre Lawrence Shepherd versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-472/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Varjupaik — Direktiiv 2004/83/EÜ — Artikli 9 lõike 2 punktid b, c ja e — Kolmandate riikide kodanike või kodakondsuseta isikute pagulaseks kvalifitseerumise miinimumnõuded — Pagulasseisundi saamise tingimused — Tagakiusamisaktid — Ameerika Ühendriikide relvajõudude liikme karistamine Iraagis peetavas sõjas teenimisest keeldumise eest)

(2015/C 138/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Andre Lawrence Shepherd

Kostja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta artikli 9 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada järgmiselt:

- nende sätetega on hõlmatud kõik sõjaväelased, sealhulgas ka logistiline ja abipersonal;
- nendes sätetes peetakse silmas olukordi, kus läbitav sõjaväeteenistus iseenesest eeldab konkreetses konfliktis sõjakuritegude toimepanemist, sealhulgas olukorrad, kus pagulasseisundi taotleja osaleb vaid kaudselt nende kuritegude toimepanemises, kuna oma teenistusülesandeid täites pakub ta mõistliku usutavusega vältimatut abi nende kuritegude ettevalmistamisel või täideviimisel;
- nendes sätetes ei peeta silmas eranditult neid olukordi, kus on tõendatud, et sõjakuriteod on juba toime pandud või võivad kuuluda Rahvusvahelise Kriminaalkohtu jurisdiktsiooni alla, vaid ka neid, kus pagulasseisundi taotleja suudab tõendada, et niisuguste kuritegude toimepanemine on väga tõenäoline;

- faktide hindamine, mida peavad üksnes siseriiklikud ametiasutused kõnealuse teenistusolukorra kvalifitseerimiseks kohtu kontrolli all läbi viima, peab tuginema tõendite kogumile, mis kõiki kõnealuseid asjaolusid – eeskätt neid, mis puudutavad kõiki asjaomaseid fakte, mis on seotud päritoluriigiga taotluse kohta otsuse tegemise ajal ning taotleja individuaalset positsiooni ja isiklikke asjaolusid – arvesse võttes saab tõendada, et see teenistusolukord võib usutavalt viia väidetavate sõjakuritegude toimepanemiseni;
 - hindamisel, mis on siseriiklike ametiasutuste ülesanne, tuleb arvesse võtta asjaolu, et sõjaline sekkumine põhineb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu mandaadil või rahvusvahelise üldsuse konsensusel, ning et sõjalisi operatsioone läbiviivas riigis või riikides on sõjakuriteod karistatavad, ja
 - teenistusest keeldumine peab olema ainus vahend, mille abil pagulasseisundi taotleja saab vältida väidetavates sõjakuritegudes osalemist, ning järelikult asjaolu, et ta hoidus kasutamast menetlust, mis andnuks talle sõjaväeteenistusest keelduja staatuse, välistab igasuguse kaitse andmise direktiivi 2004/83 artikli 9 lõike 2 punkti e alusel, välja arvatud siis, kui nimetatud taotleja tõendab, et ühtki seda laadi menetlust ei olnud tema konkreetses olukorras võimalik kasutada.
2. Direktiivi 2004/83 artikli 9 lõike 2 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ei näi meetmed, mida sõjaväelane on pidanud taluma sõjaväeteenistusest keeldumise tõttu – näiteks vangistuse määramine või sõjaväest väljaheitmine –, arvestades asjaolu, et asjaomane riik teostab legitiimselt oma õigust relvajõududele, niivõrd ebaproportsionaalsed või diskrimineerivad, et need kuuluksid nendes sätetes viidatud tagakiusamisaktide hulka. Siseriiklike ametiasutuste ülesanne on siiski seda kontrollida.

(¹) ELT C 336, 16.11.2013.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. märtsi 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-479/13) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Vähendatud maksumäära kohaldamine — Digi- ja elektronraamatute tarnimine)

(2015/C 138/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Soulay ja F. Dintilhac)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas ja J.-S. Pilczer)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Belgia Kuningriik (esindajad: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik kohaldas digiraamatutele või elektronraamatutele vähendatud käibemaksumäära, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 7. detsembri 2010. aasta direktiiviga 2010/88/EL) artiklitest 96 ja 98, koostöimes selle direktiivi II ja III lisa ning nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse direktiivi 2006/112 rakendusmeetmed.